

31.239/II/PF

Betreft: klacht tegen de Belastingdienst voor Vlaanderen.

Ter zitting van 17 februari 2000 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht die door een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem werd ingediend omdat de Belastingdienst voor Vlaanderen van de Vlaamse Gemeenschap hem een Nederlandstalig aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing heeft toegestuurd, terwijl zijn taal-aanhoorigheid bekend zou zijn.

*
* *

Uit de inlichtingen die werden meegedeeld, blijkt dat de Belastingdienst voor Vlaanderen vanaf het aanslagjaar 1999 instaat voor de inning van de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest.

Bij het opstellen van het gegevensbestand van de belastingplichtigen, werden de gegevens van het Ministerie van Financiën aangaande de taalaanhoorigheid van de belastingplichtigen niet opgeslagen.

De taal die wordt gebruikt is het Nederlands. Aanslagbiljetten worden in eerste instantie in het Nederlands verstuurd. Franstaligen die dat wensen, kunnen van hun wettelijk recht op faciliteiten gebruik maken door een Franstalig aanslagformulier aan te vragen bij de bevoegde dienst. Deze mogelijkheid wordt trouwens in het Frans vermeld op hun Nederlandstalig aanslagbiljet.

Op het aanslagbiljet dat achteraf in het Frans zal worden toegestuurd, zal een nieuwe verzenddatum en de nieuwe uiterste betaaldatum met een betalingstermijn van twee maanden worden vermeld.

*
* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het is aan te bevelen dat de Franstalige particulier zijn taalkeuze uitdrukkelijk te kennen geeft bij het eerste contact met een dienst. Immers, indien de dienst de taalaanhorigheid van een particulier niet kent, geldt het vermoeden "juris tantum" dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Uit de inlichtingen die werden meegedeeld, blijkt dat de taalaanhorigheid van de klager niet bekend was op het ogenblik van het toesturen van het aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing, die voor het eerst door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Belastingdienst) wordt geïnd. Bijgevolg geldt in dit geval het bovenvermelde vermoeden.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en aan de klager.